

Název zprávy

ŠVP nebude hotový nikdy

Krátký úvod

Paní Jitka učí na gymnáziu integrovaném se střední odbornou školou. Ve škole již jistou dobu působí jako učitelka, funkci koordinátora ŠVP zastává od roku 2004. Má zájem o školu a dění v ní, ke své práci přistupuje zodpovědně, věnuje jí spoustu času jak ve škole, tak doma.

Záleží jí na dobrém jménu a úrovni školy, vadí jí, že mnozí učitelé vnímají ŠVP jako „jednou provždy“ hotový. Jako problematická se ve škole jeví komunikace mezi jednotlivými částmi/budovami školy, pravděpodobně i mezi ředitelem a koordinátorkou. Podporu své práce vnímá pouze ze strany zástupkyně ředitele. Chtěla by mnohé, co má spojitost se ŠVP, na jejich škole změnit a zlepšit, ale má v sobě silné obavy, zda to zvládne, zda se do toho pouštět a jak vlastně na to jít. (Ona sama hovoří o své lenosti – z pohledu kouče to vidím spíše jako obavu pouštět se do riskantnějších postupů.)

Během naší společné práce bylo znát, že Jitka není navyklá pozitivnímu sebehodnocení, ani od vedení školy nedostává ocenění přiměřená její práci. Navíc není koučování v našem školství obvyklé, ani Jitka není tedy zvyklá otevřeně hovořit o svých problémech s někým neznámým. Nebyla si jistá přínosem pro ni samotnou.

Cíl

Během půlroční práce vykryštoval (kromě jiných) i cíl věnovaný další práci s už hotovým ŠVP: **Vypracovat plán, jak zařídit, aby učitelé chtěli ŠVP dále zlepšovat?**

Dosahování cíle

Jitka chtěla prosadit ŠVP jako dokument, s nímž má smysl – přestože je již sepsaný – dál pracovat, doplňovat jej a vylepšovat. Na tuto změnu postoje kolegů ke ŠVP se chtěla teoreticky připravit. Starosti jí též dělalo nesjednocené hodnocení předmětů v rámci školy.

Postupně pojmenovala, co pro svůj záměr může využít:

- aktuální inspekční zprávu ČŠI,
- spolupráci s paní zástupkyní,
- výsledky hospitační činnosti,
- vědomí učitelů, že je potřebné mít pro školu jednotná hodnotící kritéria,
- svůj vlastní příklad úpravy hodnotících kritérií v rámci svých předmětů,

- stažené či vyžádané příklady znění dalších ŠVP (na webu),
- slib finanční odměny,
- motivaci, že když posílali svůj ŠVP inspekci, vše bylo v pořádku,
- historii pravidelných červnových jednání o možných úpravách v rámci ŠVP.

Jednotlivé kroky její práce spočívaly ve zjišťování, hledání a pídění se po těchto jednotlivých podpůrných zdrojích:

- Aktuální inspekční zprávu neměla k dispozici, neúspěšně se ji snažila získat přes webovou stránku ČŠI. Nakonec překonala svoje obavy, oslovila ČŠI – a potřebnou inspekční zprávu získala.
- Od paní zástupkyně získala příslib formální podpory pro její snahu
- Vypracovala svůj vlastní příklad úpravy hodnotících kritérií v rámci výuky českého jazyka
- Na internetu hledala a pročítala znění ŠVP dalších gymnázií v ČR, části některých takových ŠVP si elektronicky vyžádala. V materiálech z dříve absolvovaných školení a kursů pro koordinátory ŠVP našla další z příkladů dobré praxe.
- Slib finanční odměny jako možnost motivace vyloučila, neboť není ve vedení školy.
- Pro závěrečnou červnovou poradu opět připravila výzvu, ať si kolegové přes prázdniny připraví své návrhy na možné úpravy v ŠVP.
- Nečekaně se ohlásila Jitčina kolegyně, která měla osobní zájem na zavedení environmentálních projektových dnů – ukázala tak svoji aktuální potřebu vzhledem ke ŠVP. Jitka se s ní dohodla na součinnosti a na přípravě strategií, jak i další činnosti ohledně aktualizace ŠVP podpořit a oživit.

Obě kolegyně si pro závěrečnou červnovou poradu plánovaly připravit seznámení s plány pro práci se ŠVP na školní rok 2010/2011, e-mailem připomenout kolegům prázdninové podněty k přemýšlení. Faktická systematictější práce na úpravách ŠVP je společně čeká od přípravného týdne příštího školního roku.

Cíl koučování byl naplněn hlavně v rovině plánování a rozmyšlení dalšího postupu, evidence toho, co může Jitce k cestě vpřed pomoci, zvažování možných rizik.

Hodnocení

Po půl roce společné práce došlo u Jitky k výraznému posunu od negativního hodnocení a sebehodnocení k opatrnému (sebe)hodnocení pozitivnímu. Zatímco dříve bylo klientce vlastní spoustu věcí předem vzdávat, do dalších se pro jistotu nepouštět a v jiných vidět

spoustu rizik, nyní je sebevědomější, vyslovuje se i k pozitivům jednotlivých témat, zvažuje cesty, jak překonávat potíže.

Co jsem se o sobě během koučování naučila?

Tolik se nepodceňovat, víc si věřit.

V čem pro mne byla spolupráce s koučem přínosem?

Mohla jsem si s někým neformálně (a prakticky anonymně) promluvit o pracovních problémech. Kouč mě odnaučoval „lenosti“ (postrkoval mě) – jsem víc aktivní. Když něco chci, musím pro to něco udělat.

Uvědomění

Více, důkladněji promyslím své kroky k řešení problémů. Důkladnější zamyšlení nad cílem, naplánování jednotlivých úkolů snad povedou k dosažení daného cíle.

Červenec 2010

PhDr. Libor Kyncl